

Popotovanje od Cerkvenjaka do Čateža – Šola v naravi po cerkvenjaško

ni bilo tako, smo se vrnilo vsi kot plavalci. HURA!

Dejstvo je, da so dobro organizirane in izpeljane šole v naravi največ, kar lahko šola ponudi svojim učencem. Vsa na novo pridobljena znanja učenci namreč takoj tudi praktično preizkusijo. Čeprav naše učenje tokrat ni potekalo za mizo z učbenikom in zvezkom v roki, smo se pogovarjali in učili o Indijancih med ogledom vlgvama v indijanski vasi, totemih, bizonih ... V gusarskem zalivu so otrokom bile najzanimivejše hiške na vodi. Učiteljice smo to takoj povezale s snovjo družbe in nadgradile znanje o slovenski preteklosti in koliščarjih. Novo okolje je vedno drugačno od tistega v razredu in je vselej še dodatna motivacija.

Spoznali smo škrata Čateža in si pred vhodom v notranjo termalno riviero prebrali njegovo zgodbo. Znanje smo povezali s književnostjo in dejstvom, da so res vsi škrti *žleht* (vsaj tiste, ki jih mi poznamo iz književnosti).

Vsekakor ni manjkalo iger takšnih in drugačnih in sprehodov (tudi tistega do broda na reki Savi).

Zadnji dan smo si ogledali kraško jamo v Kostanjevici in se že seznanili s snovjo petega razreda. V Forma vivi v Kostanjevici smo si ogledali lesene skulpture na prostem in med njimi tudi delo našega likovnika g. Mitje Staneka. Zanimivo delo – črna koda (največja kar smo jih videli), na kateri smo preverili svoje pametne telefone in nam je odprla spletno stran Galerije Božidarja Jakca.

Poleg pridobivanja vseh teh novih znanj je šola v naravi idealen prostor za navajanje na samostojnost, druženje, delo v skupini, pa tudi kvalitetno preživljanje prostega časa. Dodatna vrednost je še v tem, da se je lahko udeležijo čisto vsi učenci, ne le določene ciljne skupine (nadarjeni, športniki, planinci ...).

Medtem, ko pišem tole, prebiram zapise otrok, ki bodo objavljeni v šolski reviji Koraki: »Ko smo se kopali, mi je bilo zelo dobro«; »Imeli smo se lepo, fajn, super ...«; »Učiteljice so bile super, prijazne, pomagale ...«; »Za svoje stvari smo morali skrbeti sami, tudi kartice od sobe so nam zaupali«; »Tobogani so bili najboljši«; »Hrana je bila okusna«; »V sobah smo imeli veliko prostora za druženje«. To je le nekaj kratkih vtisov iz zapisov učencev, ki so nam odgovorno in naporno delo tako poplačali.

Čeprav smo vsi uživali, pa še vedno velja – povsod je lepo, a doma je najlepše.

Zapisala: Mateja Štancer, učiteljica RP